

som Belysningsmiddel, dog have en saa udbredt Anvendelse til forskjelligt Brug i det daglige Liv, at det maa anses ugjorligt at unddrage dem fra Detailhandelen. Man har derfor maattet indskrænke sig til med Hensyn til dem at fastholde den i Loven af 1870 indeholdte Regel, at Beholderne skulle være mærkede med en advarende Paastriff.

Idet man endnu skal bemærke, at man har givet Grosserer-Societetets Komite Lighed til at udtale sig over Forslaget, og at dettes ovenangivne Indhold har fundet Komiteens Tilslutning, skal man med Hensyn til Forslagets enkelte Paragrafer iøvrigt tilføie Følgende:

Til § 1.

Med Hensyn til den her fastsatte Grændse for de Kvantiteter, i hvilke den efter Loven som brandfarlig ansete Petroleum maa sælges, skal man bemærke, at den Næringsloven af 29de December 1857 vedfødte „Fortegnelse over Vareforter, som det ikke tillades Grossererne at fælholde i mindre Partier end efternævnte“ ogsaa omfatter Stenolie, der maa antages at gaa ind under Betegnelsen „Olie, Bomolie, Linolie o. desl. hele Ankere eller 40 Potter“. Grosserer-Societetet har imidlertid foreslaaet, at Grændsen sættes saa høit op som angivet i § 1, og da det er vel stemmende med Lovens Hensigt, at indskrænke Handelen med brandfarlig Petroleum saa vidt gjorligt, og Indenrigsministeriet, med hvilket man har brevvevlet desangaaende, Intet har fundet mod Forslaget at erindre, har man anset det rigtigt at optage det i Lovforslaget.

Til § 2.

Til nærmere Begrundelse af Paragrafens sidste Punktum, hvorefter Ministeriet kan træffe Bestemmelse om, at Prøven med offentlig Troværdighed skal kunne foretages af bestemte Personer eller Institutioner, bemærkes, at der for Liden ikke findes Noget, hverken Personer eller Institutioner, der have Bemyndigelse til med offentlig Troværdighed at foretage den heromhandlede Prøve. Saabel Politiet som den Private, som ønsker Stenolies Brandfarlighed undersøgt, maa selv tilveiebringe Prøven under Tilfaldelsen af den tekniske Vistand, de anse fornøden, men om det saaledes tilveiebragte Resultat er gyldigt, vil først blive afgjort under den Sag, som maatte blive reist angaaende den saaledes prøvede Petroleum, og Afgjørelsen tilfalder altsaa Domstolene. At dette er en Ulempe, behøver ingen nærmere Paavisning, og om end denne ikke under den nuggældende Lovgivning har været følt i nogen høi Grad,

kan det dog ikke betvivles, at Lovforslagets stærkede Bestemmelser, og navnlig Forbudet mod Detailhandel med ikke lovmæssig Stenolie, vil gjøre det i høi Grad ønskeligt saavel for det Offentlige som for de Private, at der findes Mænd eller Institutioner, der kunne foretage Prøven med offentlig Troværdighed, saaledes at de, der ønske Stenolie undersøgt, altsaa strax kunne faa Sikkerhed for, hvorvidt Stenolien er brandfarlig eller ikke, og Grosserer-Societetets Komite har ogsaa udtalt sig for Usikkerheden af en saadan Ordning. Ministeriet kan nu vel ikke for Liden stille Forslag i saa Henseende, men Ministeriet har tænkt sig, at Kjøbenhavns Kommune mulig vil samtykke i, at det Laboratorium, der i Henhold til den under 15de Juni f. A. stadfæstede Sundhedsvedtægt § 7 skal indrettes i Kjøbenhavn, overtager disse Prøver, ligesom man ikke betvivler, at der i modsat Fald i Kjøbenhavn og ligeledes i de større Kjøbstæder i Provindserne vil kunne findes Personer, hvem saadanne Prøvers Foretagelse kunde betros, og med disse Muligheder for Die har man anset det for rettest, at der ved Loven gives Ministeriet den fornødne Bemyndigelse i saa Henseende.

Til § 4.

Bøden for Overtrædelser af Loven og de i Medfør af samme udfæstede Anordninger er efter Grosserer-Societetets Forslag forhøiet betydeligt; efter Loven af 12te November 1870 var den nemlig kun 40—400 Kr.; naar man dog ikke har sat Minimum af Bøden høiere op end det, er det af Hensyn til, at mange af de Detailhandlere, hvis Forretninger falde indenfor Lovens Ramme, har en saa ringe Omsetning, at en Bøde af 50 Kr. vil være en for dem særdeles følelig Straf.

Grosserer-Societetets Komite havde endvidere foreslaaet, at der til denne Paragraf skulde føies en Bestemmelse, hvorefter i Ulykkestilfælde Erstatningsansvar kunde gjøres gjældende mod vedkommende Sælger af Petroleum, naar det godtgjøres, at denne har været under Lovens Testgrad, samt henstillet, om der ikke var Grund til med en saadan Bestemmelse for Die, at fastsætte, at Antændelsepunktet under sidste Sælgers Ansvar tydeligt skal angives paa enhver Emballage, indeholdende Petroleum, som udelveres fra Detailhandelen. — Ministeriet har dog, hvor meget man end erkjender, at en streng Erstatningspligt er af Betydning for Lovens Gævdelse, fundet afgjørende Betænkelighed ved at udvide Erstatningspligten udover den, som følger af Lovgivningens almindelige Grundsaetninger. Om man nemlig